

AquaBiota Water Research
Sveavägen 159
11346 Stockholm

Remissvar avseende Havet och människan (SOU 2020:83), Dnr M2021/00092

Spridning av geografisk information

22.7.5 Översyn av sekretesskyddet för geografisk information (1292)

Förslaget att "regeringen tillsätter en särskild utredare med uppgift att se över sekretesskyddet av geografisk information" välkomnas.

I den nuvarande tolkningen av lagen om skydd för geografisk information så förväntas utförare söka spridningstillstånd för alla nya kartor, även när dessa är baserade enbart på information som redan är offentlig utan begränsning i spridning. Om de ingående delarna redan bedömts sakna betydelse för rikets försvar bör tillståndprocessen för nya produkter vara redundant då det inte tillförts någon ny information. Nedanstående stycken skulle behöva förtydligas med avseende på gällande lagstiftning.

22.2.2 Geografisk information inklusive djupdata/Djupdata och sekretess/Spridning (1240): "Tillstånd ska ges om spridningen inte kan antas medföra skada för totalförsvaret. Beslutet om tillstånd får innehålla villkor om att den geografiska informationen endast får användas för ett visst ändamål eller efter iakttagande av särskilda säkerhetsåtgärder.

22.2.2 Geografisk information inklusive djupdata/Djupdata och sekretess/Spridning/Bestämmelsernas syfte (1241): "Det är enligt dessa grundlagar alltså inte möjligt att begränsa spridningen eller framställning av kartor eller bilder över Sverige med hänvisning till annat än rikets försvar."

I nuläget är tillståndprocessen tidsödande och resultaten blir ofta tillgängliggjorda alltför sent. Ett förtydligande av lagstiftarens intention med tillståndskravet skulle förhoppningsvis kunna bidra till en förenkling av ansökningsprocessen.

Marin kartering

22.7.7 Sammanhållen marin kartering (1298)

Förslaget att "en särskild utredare får i uppgift att ta fram ett organisationsförslag för en miljö för en sammanhållen marin kartering i Sverige" är mycket bra. Vi håller med om att det är "Viktigt i detta arbete [med] tillgång till heltäckande djupdatakartor, omfattande biologisk, ekologisk och hydrografisk information samt långsiktig finansiering och tydliga ansvarsområden och samarbetsformer myndigheterna emellan".

På sidan 1460 föreslår Miljömålsberedningen att "Sjöfartsverket tillsammans med Havs-och vattenmyndigheten, SGU och Försvarsmakten får ett regeringsuppdrag att utföra marin kartering av de delar av det svenskasjöterritoriet där det enligt Försvarsmakten är möjligt". Det är i teorin ett bra förslag, men stycket fortsätter på sidan 1461 med "Miljömålsberedningen bedömer att det främst är

Sjöfartsverket som berörs av merkostnader för uppdraget eftersom det är personal därifrån som utför sjömätningen som ligger till grund för karteringen.” Vi delar inte denna bedömning, av flera skäl.

Marin kartering är väldigt mycket mer än sjömätning. De krav på sammanhållen marin kartering som listas på sidorna 1298-1306 kommer sannolikt inte att uppfyllas om Sjöfartsverket får alla resurser som tillgängliggörs för detta uppdrag. Övriga delar av den marina karteringen, allt som kommer efter den direkta sjömätningen, är arbete som också kräver resurser. Det är många steg från djupmätningar till kartor över arter, habitat och ekosystemtjänster mm, vilka inte ingår i Sjöfartsverkets uppdrag.

För övriga myndigheter bedöms uppgiften rymmas inom den ordinarie ramen, vilket i praktiken innebär en anslagsminskning. I kombination med de föreslagna minskningarna hos Havs- och vattenmyndigheten om 6 årsarbetskrafter (sidan 1424) kommer detta innebära en betydande minskning av myndighetens anslag, samtidigt som den ska ha en sammanhållande roll för svenskt havsmiljöarbete.

Givet de senaste årens utveckling är det också stor risk att djupdata fastnar i sekretess och inte kan användas för det tänkta syftet. Vi anser därför att medlen bör fördelas på olika typer av kartering, med mindre fokus på djupdata, tills Försvarmakten kommit med tydliga riktlinjer kring vad som får användas.